

ಮುಖೀ ಕೃಷ್ಣ

ದೇರೆ ಜೆಲ್ಲುವಿನ ತರೆ

ನಾಗರಿಕರ ಸಮುದಾಯ
ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ರೂಪುಗೊಂಡಿರುವ
ಸ್ವೀಕರಣೆನಲ್ಲಿನ ದೇರೆ ಉದ್ಘಾಟನ
ಪ್ರವಾಸಿಗರ ಆಕರ್ಷಣೆಯ
ಕೇಂದ್ರವೂ ಹೌದು.

■ ಸರೋಜಾ ಪ್ರಕಾಶ

ಕೂಶಿ ಕಮಲ, ಬಂಗಾರದ ಕಡ್ಡಿ, ಬಿಳಿ ಗೊಂಡೆ, ಜಮ್ಮುನ ಪಟ್ಟೆ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿವಿಧ ವಿಷಯ ಹೆಸರು ಹೊತ್ತೆ ವರ್ಣಾರ್ಥಿಯ ದೇರೆಗಳು ಮಲೆನಾದಿನ ಅಂಗಳಗಳಲ್ಲಿ ನಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಮಳ ಹೊಂದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಏಭಿನ್ ಬಣ್ಣ, ಗಾತ್ರ, ವಿನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಆಕಾರದಿಂದಾಗಿಯೇ ಜನರ ಮನಸೆಯಿಲ್ಲವೇ. ನಾವು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ತಲೆಗಿಂತ ದೊಡ್ಡದಾದ ಹೇರೆ ಹೂ ಮುಡಿಯುವುದಂದರೆ ಖುಷಿಯೋ ಖುಷಿ. ಆಗ ಮಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮುಗಳಿದ್ದ ಮುಂದಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಣ್ಣನ ಹಾಗಲ, ಬೆಂಡೆ ನಳಣಿಗಿರೆ, ಹಿಂದಿನ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಅಯಿಯ ದೇರೆಗಳ ಜಂಬೂಸವಾರಿ, ಎಲೆಗಳ ಆಕಾರ, ದಂಟನ ಬಣ್ಣ ನೋಡಿಯೇ ಅಯಿ ಅದು ಯಾವ ಬಣ್ಣದ ದೇರೆ ಎಂದು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಸ್ವೀಕರಣೆನ ಸ್ವಾಕ್ಷರ ಹೋದಾಗ ರಸ್ತೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಇತರೆ ಹೊಗಳ ನಡವೇ ಇಲ್ಲವುತ್ತಿದ್ದ ದೇರೆ ಕಂಡಾಗಲೆಲ್ಲ ಮಲೆನಾದಿನ ನೆನಪುಗಳು ಮರುಕಾಳಿಸ್ತಿದ್ದವು. ‘ಸಮೀಪವೇ ದೇಲಿಯಾ ಪಾಕ್ ಇದೆ ನೋಡಿ ಬರ್ತಿರಾ?’ ಎಂದು ಮಗಳು ಕೇಳಿದಾಗ ನನಗೆ ರಕ್ಷೆ ಬಂದ ಸಂಭೂತವು.

ದೇರೆ ಮೊದಲಿಗೆ ಮೈಕ್ ಕೇಳಿದ ಕಾಡು ಹೂ ಅಗ್ರಿತ್ಯಂತೆ. ಎಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿ ಅನ್ನುವುದು ಇದರ ಪೂರ್ವ ಸ್ವಾನಿಶ್ ನಾಮ. ಸ್ವೀಕರಣೆ ದೇಶದ ಅಂಡಸಾರ್ ದೇಲ್ರೋ ಎಂಬ ಸಸ್ಯವಿಚ್ಚಾವಿಯು ಹೆಸರು ಬಳಿಸಿ ದೇಲಿಯಾ ನಾವಾಂತಿಕ ಅಯಿತ್ವನಲಾಗುತ್ತದೆ. 18ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಣೆ ಬಣ್ಣ ಪಡೆಯಲು ಹಾಳುವೊಂದರ ಶೋಧಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಪ್ರೇಂಚ್ ತಜ್ಜನೋಬ್ಬ, ಇವುಗಳ ಸ್ವೀಕರಣೆ ಮರಳಾಗಿ ಒಂದರಡು ಗಡ್ಡೆಗಳನ್ನು ತನ್ನಾರ್ಥಿಗೆ ಬಯ್ಸು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅದು ಯೂರೋಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅರಳುವ ಹೂವಾಗಿ ಖೂತಿ ಪಡೆಯಿತು; ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ವೆಕ್ಕೊಲಿಯಾ ರಾಣಿಯ ಕೈ ತೋಡಿವನ್ನು ಸೇರಿತು.

ಹೂ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ದೇಲಿಯ ದಂಟು, ಮೊಗ್ನು, ಎಲೆಗಳೂ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿದೆ ಸೊಬಗು, ಫಂನೆ, ಲಾವಣ್ಯಗಳ ಪ್ರತಿಕ. ಬ್ರಿಟಿಷರ ಮೂಲಕ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದ ದೇಲಿಯಾ ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ದೇರೆ ಎಂದಾಗಿ, ಇಲ್ಲಿಯದೇ ಹೂವೆನಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಮೂಲದಲ್ಲಿ ನಲವತ್ತು ಜಾತಿಯ ದೇರೆಗಳವೇ ಇವೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ, ಇವುತ್ತು ಸಾವಿರದವ್ವು ದೇರೆಗಳನ್ನು ಕಿಂತ ಇತ್ಯಾದಿ ಕುಮಗಳಿಂದ ಸಂಗೊಳಿಸೇ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಎನ್ನೇ ದೇ ಸ್ವೀಕರಣೆನಲ್ಲಿದೆಯ ಹಾಸಿನ ಗುಡ್ಡದ ನಾಡುವನ ಕಾಲುಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದೆವೆ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಲೆಗಳು, ಮೈಕ್ ಜೋಕಾಲಿ, ಜಾರುಬಂಡಿ ಇರುವ ಪಾಕ್ ಗಳು, ಮತ್ತೊಂದು ಶಾಲೆ. ಆ ಶಾಲೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ದೇರೆ ಪಾಕ್. ದೂರದಿಂದಲೇ ಚಿಕಿತ್ಸಿಯ ಬಣ್ಣ ಕಣ್ಣು ಸೆಳೆಯಿತು. ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಗೋಡೆಯೂ ಇಲ್ಲದ ಸ್ವಾಲ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಿಮುಂಟ್ ಕುಂಡಗಳಲ್ಲಿ ದೇರೆ ಹೂಗಳು ತುಂಬಿದ್ದವು. ನಮ್ಮುರಿನ ಕೆಲವು ಹೂಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಕಣಿಂಧಿಸಿದ್ದವು. ಈ ಮೊದಲು ಕಂಡಿಲ್ಲದ ದೇರೆಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗಿಡ್ಡಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಪ್ರಟ್ಟ ಚೆಂಡಿನಿಂದ ಹೂಗಳು, ಕೆಲವು ಬೊಗೆಗಿಂತ ದೋಡ್ವು.

‘ವಾಲ್ಯೂಮೆನ್’ (ಸ್ಲಾಗೆಟ). ದೇಲಿಯಾ ಪಾಕ್ನೋ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತೆ ಕೂತು ಆನಂದಿಸಿ’ ಎಂಬ ಬೋಡ್ ಕೆಳಗೆ, ದೇರೆ ಪಾಕ್ ಕುರಿತಾಗಿ ಕಿಪ್ಪಣಿಯಿತು. ಒಂದಿಪ್ಪು ಸ್ಥಳೀಯ ‘ದೇಲಿಯಾ ಶ್ರೀಯರು’ ರಾಷ್ಟ್ರಿಕ ಉದ್ಯಾನವರ್ದನೆ. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸಿಂದ ಅಭಿಯಾನ ಪ್ರಟ್ಟ ಉದ್ಯಾನದ ರೂಪ ಪಡೆದಿದೆ. ಚಳಿ ದೇಶ ಸ್ವೀಕರಣೆನಲ್ಲಿ ಹಿಮ ಅಥವಾ ಮಂಜು ಬೀಳುವ ಕಾಲ ಮುಗಿದ ಹೊರತು ದೇರೆ ಮೆಲೇಳುವದಲ್ಲ. ಜೂನ್ ಮೊದಲ ವಾರ ಜನರು ತಮ್ಮ ಮನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಗಡ್ಡೆಗಳಿಗೆ ನೀರುಣಿಸಿ ಬೆಗುರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಗುಬಿನ 15–20 ಸದಸ್ಯರು ಕಳೆ ತೆಗೆದು ಕುಂಡಗಳಿಗೆ ಗೊಬ್ಬರ, ಮಣ್ಣ ತುಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗಿಡ ಬೆಗುರುತ್ವಿದ್ದಂತೆ ಬಂದು ದಿನ ಹಬ್ಬದಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗಿಡ ತಂದು ನೆಡುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ಬೇಸಿಗೆಯ ಜುಣ್ಣೆ, ಆಗಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ದೇರೆ ಹೂಗಳು ಅರಳಿ ಜನರನ್ನು ಸೆಳೆಯಿತ್ತಿದೆ.

‘ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಬಣ್ಣ, ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿ. ಆ ಉದ್ದ ಬೆರಳು ತುರಿಸಿ ದೇರೆ ಕೊಯ್ಯಿವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡೆಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ’ ಎನ್ನುವ ಬರಹ ಓದಿ ನಗ್ನ ಬಂತು. ನಮ್ಮುಲ್ಲಿನ್ನೇ ಅಲ್ಲ, ಚೆಂದದ ಹೂಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಡೆ ಕಳ್ಳಿರಿದ್ದಾರೆ!

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in